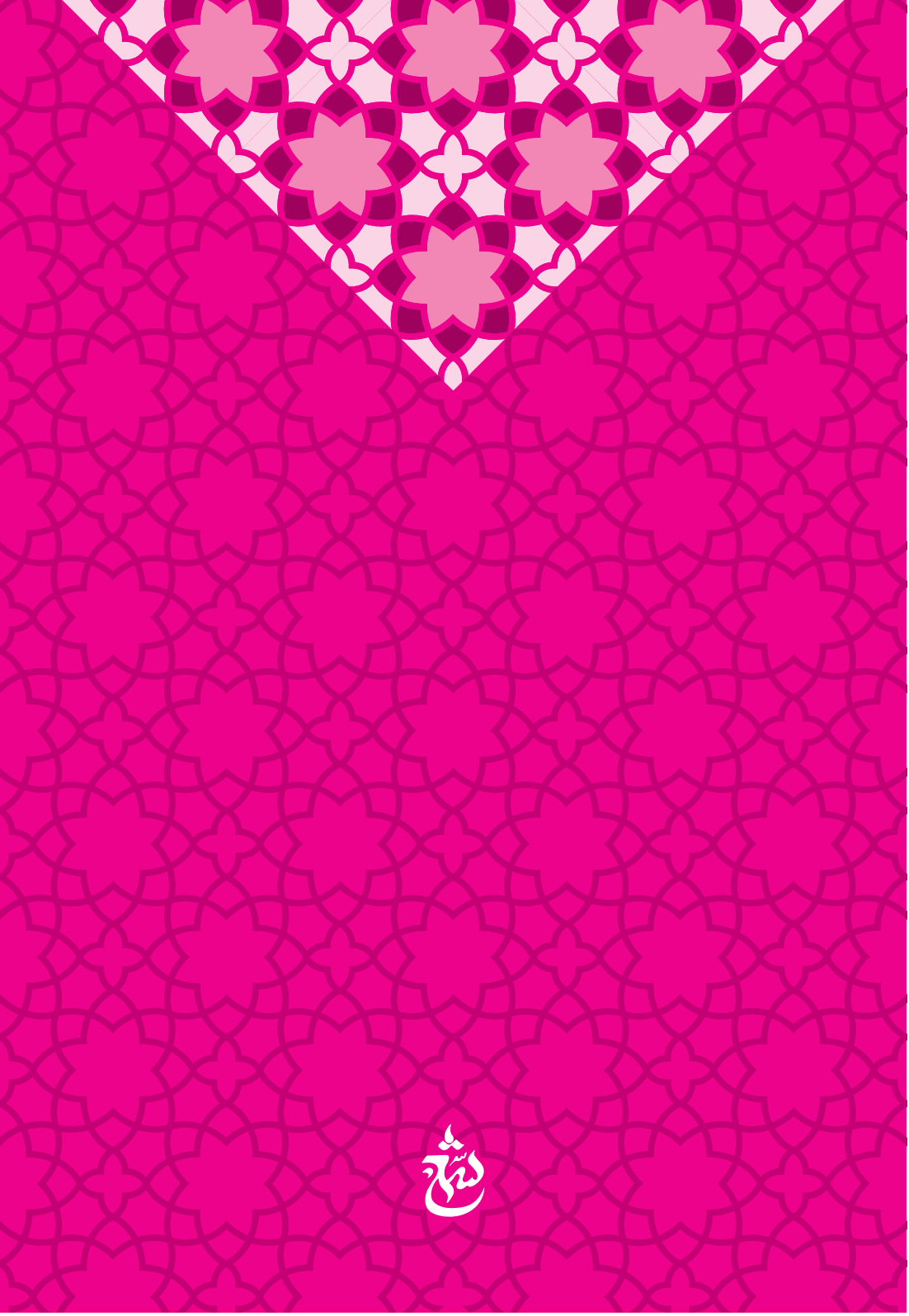

جلسه دهم

وابستگی «انتقام خون سیدالشهدا علیه السلام» به «تغییر
توازن قوا به نفع اسلام» براساس روایات و ضرورت
«تغییر توازن قوای اقتصادی» از طریق مطالبه
عمومی برای «تغییر الگوی تولید» به عنوان مصداق
«عزاداری واقعی و منتقمانه»

جوشش خون سیدالشهدا علیه السلام تا ظهور حضرت ولی عصر علیه السلام و گرفتن انتقام آن طبق روایات

مرحوم ابن شهر آشوب در کتاب مناقب آل ابی طالب علیهم السلام روایتی درباره ابی عبدالله الحسین علیه السلام و فرزندشان امام سجاد علیه السلام نقل کرده است. براساس این روایت، امام حسین علیه السلام در حرکت خود از مدینه به کربلا، مکرراً با یاد کردن از حضرت یحیی علیه السلام نام ایشان را بر زبان می آوردند و مناسبت هم داشت؛ زیرا حضرت یحیی علیه السلام فرزند پیامبری بود که بنی اسرائیل به شهادت رساند، کما این که ابی عبدالله الحسین علیه السلام نیز فرزند پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بود که امت مدعی پیروی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله، او را به شهادت رساندند. در روایت آمده است که آسمان بر هردو بزرگوار پس از شهادت، خون گریه کرد و تا چندین روز خورشید به رنگ قرمز و نورن رنگ سرخ درآمد.

در روایات مکرراً نقل شده است که دائماً حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام به یاد و نام حضرت یحیی علیه السلام اشاره می کرد و سپس ماجرای حضرت یحیی علیه السلام را برای امام سجاد علیه السلام شرح می دهند و می گویند به علت این که بنی اسرائیل در مقابل آن پادشاه ظالم تسلیم و همراه شدند تا حضرت یحیی علیه السلام را به شهادت برسانند. خدای متعال حاکم و امپراتوری خون ریز به نام بخت النصر

را بر آن‌ها حاکم کرد آنگاه وی با حمله بر شهر بنی اسرائیل، آن را تصرف کرد.^۱ سپس مشاهده کرد که خون در نقطه‌ای از یک شهر بنی اسرائیل (محل شهادت حضرت یحیی علیه السلام) در حال جوشیدن است.

با وجود سپری شدن مدت‌ها از شهادت حضرت یحیی علیه السلام، از محل بریده شدن سر ایشان، خون در حال جوشش بود. پیرزنی از بنی اسرائیل - که احتمالاً با این جنایت همراه نبوده است - در کنار این خون حضور داشت. بخت النصر از او پرسید: این خون چگونه همین‌طور در حال جوشش است؟ او گفت: اگر می‌خواهی این خون ساکن شود و از جوشش بازایستد باید قاتلان، پذیرندگان و همراهان بر شهادت حضرت یحیی علیه السلام را در کنار این خون قصاص کنی! بخت النصر نیز هنگامی که این وضعیت عجیب را دید، گفت که حتماً این پیرزن با خبر است؛ بنابراین چند هزار تن از قاتلان و راضیان به قتل حضرت یحیی علیه السلام را در کنار این خون کشت تا از جوشش بازایستاد.

ابا عبدالله الحسین علیه السلام پس از تعریف این ماجرا را به فرزندش، گفت: یا ولدی، یا علی! پسر من علی جان، یا زین العابدین! «کذلک لا یسکن دمی»^۲ خون من هم مثل خون حضرت یحیی علیه السلام از جوشش باز نمی‌ایستد، همان‌گونه که او ذبح شد من نیز ذبح [خواهم] شد و همان‌طور که آسمان بر او گریست، بر من هم خواهد گریست، و همان‌طور که خون او از جوشش باز نایستاد مگر به قتل قاتلانش «لا یسکن دمی» خون من هم از جوشش باز نخواهد ایستاد، حتی «یظهر الله المهدی» تا زمانی که خدای متعال اذن ظهور حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف را صادر کند و او بازگردد و انتقام خون من را بگیرد و در کنار خون من، قاتلان من و راضیان به شهادت من را قصاص کند تا خون من از جوشش بایستد. این خون از جوشش نایستاده است و همچنان در حال

۱. این مضمون روایتی است که ابا عبدالله الحسین علیه السلام برای فرزند خود حضرت سجاد علیه السلام نقل می‌فرماید.

۲. ابن شهر آشوب، مناقب آل ابی طالب، ج ۴، ص ۸۵.

جوشش و غلیان است تا زمانی که منتقم خون (ثارالله) بازگردد. خیال نکنید که صرفاً خودمان و با اراده خودمان مجلس اباعبدالله علیه السلام آمده ایم، نه! این خون امروز هم در حال جوشش است و حال حضرت ولی عصر علیه السلام را منقلب می‌کند و حزن، اندوه و عزایی که در قلب حضرت ولی عصر علیه السلام است، شیعیان را برای اقامه عزا به حرکت درمی‌آورد. ایشان پیوسته در حزن و اندوه هستند تا زمان انتقام این خون به ناحق ریخته شده فرارسد.

عدم تحقق انتقام، علی‌رغم کشتار قاتلان امام حسین علیه السلام، باتوجه به بقا و توسعه «دستگاه دنیاپرستی» به عنوان قاتل اصلی سیدالشهدا علیه السلام

انتقام این خون گرفته نشده است. طبق روایتی که در کتاب معتبر کامل الزیارات نقل شده است، حضرت قسم خوردند که «وَاللَّهِ قُبُلٌ قَتَلْتُ الْحُسَيْنَ وَلَمْ يَطْلُبْ بِدَمِهِ بَعْدَ»^۱ به خدا قسم قاتلان امام حسین علیه السلام کشته شدند؛ اما انتقام آن گرفته نشده است و خون خواهی او تحقق نیافته است. شاید این روایت شریف پرسش برانگیز باشد چون اگر قاتلان و عاملان یک فاجعه را بکشند، قصاص و خون خواهی انجام شده است. ولی حضرت قسم می‌خورند و می‌گویند: که به خدا قسم قاتلین امام حسین علیه السلام کشته شدند؛ اما هنوز خون خواهی و انتقام محقق نشده است. کما این که حضرت ابی‌عبدالله علیه السلام فرمود تا روز قیام حضرت ولی عصر علیه السلام خون من از جوشش باز نمی‌آیستد. این روایت نیز همان را تأیید می‌کند. با این که قاتلان کشته شده‌اند، انتقام و خون خواهی انجام نشده است! این به چه معناست؟

راز خون امام حسین علیه السلام، از پیچیده‌ترین رازهای هستی است و روایات ائمه معصومین علیهم السلام هم از عبارات پیچیده است و نمی‌توانیم بگوییم که عمق آن را فهمیده ایم. ولی شاید معنای این روایت با این تمثیل کمی روشن شود. البته این تمثیلی است که در شأن اباعبدالله علیه السلام هم نیست؛ ولی برای نزدیک

۱. ابن قولیه، کامل الزیارات ص ۶۳.

شدن به اذهان عرض می‌کنم. تصور کنید که باند ظالم و جنایتکار و مافیایی، عزیز بی‌گناهی را از خاندان شما کشته است. با شنیدن خبر کشته شدنش مجلس عزاداری برپا شده است. شما نیز به رسم خویشاوندی و حقی که برگردن شما دارد در مجلس عزایش می‌نشینید و گریه هم می‌کنید. بر حسب قرابت و نزدیکی با این عزیز احساس می‌کنید هرچه نزدیک‌تر باشید بیش‌تر دل شما می‌شکند و بیش‌تر هم گریه می‌کنید. صاحب‌عزا نیز خیلی از شما تقدیر و تشکر می‌کند. ممکن است در آن درگیری یکی از اعضای باند مافیا نیز کشته شده باشد؛ اما این باند هنوز از بین نرفته است. آن دم و دستگاهی که برای رسیدن به اموال و قدرت و همه مشتبهات نفسانی حاضر شدند عزیز شما را بکشند هنوز از بین نرفته است، ولو یکی از آن‌ها در درگیری کشته شده باشد و دیگر نیز تحت تعقیب پلیس باشد؛ اما باند سرچایش است و هنوز دم و دستگاهش باقی است.

دستگاهی که امام حسین علیه السلام را کشت، هنوز برقرار بود، ولو این‌که یزید کشته شده و یا هلاک شده باشد و عبیدالله و عمر سعد نیز کشته شده بودند؛ اما دستگاه دنیاپرستی و دعوت به دنیا برقرار بود؛ لذا اگر امام سجاد علیه السلام هم قیام می‌کرد، ایشان را به شهادت می‌رساندند و اگر امام باقر علیه السلام هم قیام می‌کرد، ایشان را هم به شهادت می‌رساندند؛ زیرا دستگاه دنیاپرستی و دعوت به دنیا برقرار بود و بلکه قوی‌تر و شدیدتر هم به حیات خود ادامه می‌داد. چرا با وجود کشته شدن قاتلان، انتقام گرفته نشده است و هنوز خون در جوشش است؟ زیرا دستگاه دنیاپرستی هنوز هم برقرار است.

ضرورت ارتقای عزاداری‌ها به آمادگی برای ظهور و انتقام خون

سیدالشهدا علیه السلام و ملازمه آن با بلوغ جامعه شیعه به سطح «توازن

قدرت خداپرستان با دستگاه دنیاپرستی در سطح جهان»

شما می‌بینید که هرچند عزاداری بسیار ارزشمند، مورد تعظیم و مورد توجه

ائمه معصومین علیهم السلام است؛ ولی اگر خون فردی به ناحق ریخته شود و شما فقط در مجلس ختم او بنشینید، حق او را ادا نکرده‌اید، مخصوصاً اگر برگردن شما حقی داشته باشد. حق موقعی ادا می‌شود که دستگاه قاتل ضربه بخورد و هیمنه آن بشکند و هیبت آن تضعیف شود؛ لذا اولین دعا در زیارت عاشورا پس از سلام‌ها و لعن‌ها این است: «فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي (بِكَ) أَنْ يَزُقَّنِي طَلَبَ شَارِكٍ»^۱ در اولین دعا در زیارت عاشورا از خدا می‌خواهیم که: خدایا! من بتوانم منتقم خون امام حسین علیه السلام باشم و این انتقام خون و انتقام کشتن فقط عمر بن سعد و عبیدالله نیست و نبوده است، کما این‌که روایت آن را عرض کردم. این دستگاه باید بشکند، هیمنه، سطوت و سلطنت آن باید خرد شود. حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشريف هم هنوز برای انتقام بازنگشته‌اند، با این‌که از همه پیش‌تر به این انتقام به این هدایت و بر حاکمیت توحید در جهان مشتاق هستند، چرا بازنگشته‌اند؟

به نظر می‌رسد به این دلیل باشد که این دستگاه هنوز برقرار است و این امت عزادار هنوز توان شکستن دستگاه دنیاپرستی را پیدا نکرده است. خیلی از ما شبیه همان کسانی هستیم در آن مجلس ختم می‌رویم گریه و عرض ارادت می‌کنیم؛ اما بیرون از مجلس ختم هنوز این دستگاه برقرار است و زور ما به آن نمی‌رسد. قدرت! مسئله، مسئله قدرت است. می‌خواهیم انتقام خون ابا عبدالله علیه السلام را بگیریم و این عزاداری‌ها و این غلیان احساسات و این جوشش احساسات می‌خواهد این انتقام خون را بگیرد؛ اما دستگاه مقابل قدرتمند است و قدرت با رفتن امویان و عباسیان هم تعطیل نشده است. کرکره دنیاپرستی را پایین نکشیده‌اند، بلکه به نحو بسیار عمیق‌تر و پیچیده‌تر و همه‌جانبه‌تر مردم را به دنیاپرستی دعوت می‌کنند!

الان دویست کشور دنیا را زیر دست خود دارند و با همدیگر هماهنگ می‌کنند

۱. شیخ طوسی، مصباح المتعجد و سلاح المتعبد، ج ۲، ص ۷۷۴.

و قدرت جهانی هم پیدا کرده اند؛ در حالی که یزید ملعون فقط بخشی از دنیا را زیر دست داشت و بخش دیگر در دست رومیان بود. پس الان کرکره دنیا پرستی را نه تنها پایین نکشیده اند، بلکه بسیار پر جلوه تر و پرزرق و برق تر، مردم جهان را به آن دعوت می کنند. ما چقدر توانایی برخورد با آن ها را داریم؟ چقدر توان داریم که کم نیاوریم؟ حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف هم می تواند بر آن ها غلبه داشته باشد؛ اما ایشان می خواهد ببیند کی ما به سطح و به میزان کم نیاوردن می رسیم و می توانیم هم آورد آن ها شویم و جلو فشارشان وا ندهیم. اگر ائمه هدی یا امام زمان می خواستند و اراده می کردند، همان هزار و چهارصد سال پیش می توانستند به تنهایی در طرفه العین و اشاره ای، دستگاه مقابل را از بین ببرند؛ اما مسئله این است که آن ها می خواهند با امت پابه رکابی که در هم آوردی کم نیاورد و در مقابل فشار قدرت های دنیا پرست جا نزنند و در مقابل هجمه های همه جانبه دنیا پرستان عقب نرود، انتقام بگیرند.

پس باید این عزاداری ها به سمت انتقام برود و مسئله انتقام، جنگ قدرت است. ممکن است کسی بگوید: «اما جنگ قدرت که خیلی بد است!» بله، جنگ قدرت بین جناح ها خیلی بد است، ولی جنگ قدرت بین ایمان و کفر، دعوی قدرت بین خداپرستان و دنیاپرستان! مسئله این است. چقدر در اینجا زور داریم و قدرت اهل توحید روی هم رفته چقدر است؟ حتماً در هم آوردی به هم آوردی کفار نرسیده ایم که حضرت نیامده اند، ورنه خود ایشان از همه شایق تر هستند تا انتقام خون جد خود را بگیرند. «أَيْنَ الظَّالِمِ بِدَمِ الْمُقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ» طلب دارد، شدیدترین طلب ها برای انتقام خون، توحید و شکستن اهل کفر! مسئله این است که این امت در این درگیری و دعوی قدرت بین اسلام و کفر چقدر کشش دارد!

۱. ارتباط موضوع «غیبت و ظهور حضرت ولی عصر» به «توازن قدرت بین اسلام و کفر» و روایات دال بر آن، موضوع سلسله بحثی به نام «فهم مجتهدانه از عوامل غیبت کبری و تلاش مجاهدانه برای ظهور ولایت عظمی» است که برخی گفتارهای آن توسط حسینیه اندیشه در فضای مجازی منتشر شده است.

نقش حضرت امام خمینی علیه السلام و نظام مقدس جمهوری اسلامی در حرکت به سمت ظهور و انتقام، از طریق تغییر «توازن قوای جهانی» به نفع خداپرستان، در بخش سیاسی

(گام اول)

رحمت و رضوان الهی بر روح قدسی حضرت امام علیه السلام که شیعه و اسلام را که در حال تبدیل شدن به یک خرده فرهنگ بی تأثیر بود با انقلاب خود وارد معادلات قدرت جهانی کرد که این خود یک گام بزرگ به سمت ظهور و یک گام بزرگ دیگر به سمت انتقام و یک گام بزرگ در کمال این عزاداری‌ها بود. نمی‌شود فقط در مجلس ختم آن عزیز بنشینیم و تسلیت بگوییم؛ بلکه باید با دستگاهی که این عزیز را کشته است، مقابله کنیم! در این معرکه، چه قدرتی و چه مواجهه‌ای داریم؟! حضرت امام علیه السلام دوباره نام اسلام را در جهان با ملت ایران زنده کرد و ملت ایران یک گام بزرگ برداشت. به تعبیر مقام معظم رهبری، گام اول را برداشته است. گام اول این است که اسلام از اینکه یک خرده فرهنگ باشد و برای خود در گوشه‌ای خلوت کند، وارد مقابله با اهل دنیایی شد که می‌خواهند اسلام را از بین ببرند! دشمنان بر جان، مال و نوامیس مسلمین مسلط شده بودند. امپراتوری عثمانی که در ظاهر پرچم‌دار اسلام بود، وقتی بعد از جنگ جهانی اول فروپاشید دیگر همه مایملک آن بین فرانسه و انگلیس تقسیم شد و بر ایران هم از طریق پهلوی مسلط شده بودند؛ اسلام در سطح جهانی قدرتی نداشت.

حضرت امام علیه السلام با شما ملت ایران، با مقاومت شما، با شهید دادن شما، با تحمل شما و با صبر شما یک گام بزرگ در راستای ظهور برداشتند. یعنی این ثروتی که در جیب ما است بدانیم چقدر است. از بی‌تدبیری و بی‌مسئولیتی ضربه‌های بزرگی به ما خورده است؛ اما از ثروتی که خدای متعال در جیب ما گذاشته است غفلت نکنیم و از یاد نبریم. کسی که یک تراول در جیبش باشد

و مثلاً شک کند و بگوید که هست یا نیست و آیا می شود با آن ماست خرید یا خیر! بلکه محکم آن را روی میز مغازه دار می گذارد و می گوید من می خواهم خرید کنم؛ این ثروت در جیب ما، انقلاب اسلامی است! به اسلام قدرت داد، به توحید شوکت داد و از زیر دست کفار و قدرت سیاسی کفار ما را آزاد کرد و یک قدم از قدرت و سطوت کفار و اهل دنیا را شکست. یک قدم و یک گام، گام اول!

یکی از مبلغین بین المللی در حوزه قم - که برای تبلیغ اسلام به کشورهای مختلف می رفت - تعریف می کرد: به برزیل، مرکز کاتولیک های جهان رفته بودم. درست است که پاپ در ایتالیا و واتیکان زندگی می کند؛ اما پرجمعیت ترین کشور با بیش ترین کاتولیک و پیرو پاپ، برزیل است. تا چند سال پیش حدوداً نود درصد آن کاتولیک بودند و نماینده پاپ در آنجا نماینده گردن کلفتی بود، یک نماینده عادی نبود. او در پرجمعیت ترین و پرطرفدارترین کشور کاتولیک جهان بود. ظاهراً زمان جنگ یا پس از آن با نماینده پاپ به عنوان نماینده حوزه دیدار کرده بود. نماینده پاپ گفت که ما خیلی خوشحال می شویم شما در جنگ موفقیت به دست می آوردید یا خیلی ناراحت می شویم که می فهمیم در یک عملیاتی شکست خورده اید! به او گفتم: خیلی تعجب می کنم، این چه حرفی است که شما می زنید؟ دین شما کاتولیک مسیحی است و رقیب دین اسلام است و باید خوشحال شوید که مثلاً ما زمین بخوریم. چون بین ادیان رقابت است گفت: تو اطلاع نداری! با انقلاب شما دین و دیانت و خداپرستی آبرو پیدا کرده است. آبروی ما به آبروی شما وصل شده است. ما آبرو نداشتیم! تا قبل از این می گفتند اینها متدینینی هستند که برای خودشان دوره جمع شده اند. دنیا با پیشرفت های خود به جلو می رود و هیچ نیازی به انبیا و دین ندارد و همه نیازها را با عقل خود تأمین می کند و بشریت هم این طور دارد پیشرفت می کند، دین دیگر چیست؟ دین چه کاره است؟ در پستو بروید و آه بکشید! اما با انقلاب شما، ما مسیحی ها و متدینین به دین مسیح، محترم و آبرودار شدیم. معلوم شده که دین در مقابل ابرقدرت ها می ایستد و قدرت اهل دنیا را به چالش می کشد.

ضرورت تغییر در «توازن قوای جهانی» در بخش «فرهنگی و اقتصادی» برای ادامه حرکت به سمت ظهور و انتقام خون سیدالشهدا علیه السلام

(گام دوم)

این نخستین گام است. از نظر سیاسی، دفاعی و نظامی در مقابل کفار قدرت یافتیم تا زانوی نجس خود را بر خرخره اهل ایمان نگذارند و از نظر سیاسی بر ما مسلط نشوند؛ اما از نظر فرهنگی و اقتصادی هنوز به ما ضربه می‌زنند و دست بالا را دارند. هنوز پول ملت امام حسین علیه السلام زیر دست پول دشمنان امام حسین علیه السلام و اهل دعوت به دنیا است. این‌ها اهل دعوت به دنیا هستند و پرچم دنیاپرستی را بلند کرده‌اند و از نظر اقتصادی هنوز بر ما مسلط هستند و از نظر فرهنگی هنوز به ما ضربه می‌زنند. برای تحقق ظهور و انتقام خون امام حسین علیه السلام باید قدرت فرهنگی و اقتصادی هم پیدا کنیم و بتوانیم هم‌آورد فرهنگی و اقتصادی جلوی اهل دنیا داشته باشیم. «لَا يَسْكُنُ دَمِي» اباعبدالله علیه السلام می‌فرماید که خون من هنوز در حال جوشش است و با ظهور حضرت حجت عجل الله تعالی فرجه له از جوشش بازمی‌ایستد. با انتقام از جوشش بازمی‌ایستد، با انتقام این زخم، قلب ائمه معصومین علیهم السلام التیام می‌یابد. این وابسته به دعوای قدرت اهل دنیا و اهل آخرت است که «امروز پرچم آن، به دست ملت ایران افتاده است.»

وابستگی «تغییر توازن قوای اقتصادی» به رونق تولید از طریق «تغییر الگوی تولید سرمایه‌محور»، به عنوان مصداق عزاداری واقعی و منتقمانه برای سیدالشهدا علیه السلام

ما امروز گیر چه چیزی هستیم؟ گیر فشار اقتصادی هستیم. گیر این هستیم که تولید و اقتصاد ما ضعیف است و قدرت تولید ثروت ما کم است؛ لذا می‌بینید که مقام معظم رهبری - که دغدغه و مسئولیتش این است که قدرت اسلام و

کفر را بسنجد و ببیند که از کجا ضربه می‌خوریم - با نگاه نافذ اینجا را می‌پاید و پایش می‌کند و می‌گوید که رونق تولید، جهش تولید و مانع‌زدایی از تولید! انتقام خون امام حسین علیه السلام امروز به این‌ها بند است. در هر زمانی به چیزی بند است، امروز به این بند است.

عزم عمومی بر تولید ثروت که قدرت اقتصادی ملت امام حسین علیه السلام بالا برود و پول ملت امام حسین علیه السلام از کم‌ارزشی و بی‌ارزشی دربیاید تا به ما طمع نبندند و بگویند این‌گونه به آن‌ها فشار می‌آوریم، پا پس می‌کشند. چون حضرت حجت عجل الله تعالی فرجه الشریف بیاید می‌خواهد قدرت جهانی و حاکمیت جهانی را رقم بزند. اولین دشمنان او ابرقدرت‌ها هستند و حکومت جهان دست آن‌هاست. آن‌ها بیش‌ترین فشارها را به حضرت حجت و یارانش خواهند آورد. اگر امتحان و تمرین نکنیم و تحت پرچم نائب عام حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف در مقابل این فشارها تمرین نکنیم تا بدانیم که چگونه بایستیم! چرا و برای چه حضرت تشریف بیاورند؟

ایشان در اوج تمنا هستند تا بیایند، ولی قرار نیست بیایند و بعد در فشارها دور ایشان خالی شود و شهید شوند. قرار نیست که بیایند تا شهید بشوند، قرار است بیایند تا نصرت نهایی را رقم بزنند. پس مسئله ما در زمینه‌سازی برای ظهور و انتقام خون امام حسین علیه السلام این است که براساس تمثیلی که در بخش‌های قبلی عرض شد، عزاداری از در مجلس ختم نشستن، تبدیل به درگیری و هم‌اوردی با دستگاهی شود که این عزیز را به شهادت رسانده است. دستیابی به این هم‌اوردی، از جهت اقتصاد و تولید دچار چالش شده و لذا مسئله مهم ما این است که چطور با انگیزه‌های دینی، امام حسین علیه السلام و با انگیزه‌های آخرتی، تولید ما قوی شود، نه با انگیزه سودپرستی و سرمایه‌داری و همه این کثافتاتی که در دنیا است و ما هم به نسبت، به آن مبتلا شدیم. نظام سرمایه‌داری هم در کشور ما آمده است. بخش خصوصی هم می‌گویند

که محور، تولید است، ملت امام حسین علیه السلام نمی تواند با سرمایه دارها کار کند. نمی تواند تحقیر جلوی سرمایه دار را بپذیرد. برای همین است که این شب ها گفتیم باید یک راهی پیدا کنیم تا مطالبه کنیم که این تولید از طریق غیر بخش خصوصی بخواهد رقم بخورد. این ملت می خواهد برای عزت پرچم امام حسین علیه السلام کار کنند؛ ولی با این اخلاق مادی نمی تواند کار کند، به همین علت این مطالبه را مطرح کردیم.

ضرورت دغدغه دایمی و مطالبه عمومی برای «تغییر در الگوی تولید» برای دفاع از اعتقادات ملت ایران و پایان دادن به وضعیت «مشروطه اقتصادی»

خواهری به من نوشت که این بحث ها برای ما خیلی خوب است؛ ولی بچه های ما آن را متوجه نمی شوند. عرض کردم که حداقل باید این مسئله به نسل بعدی منتقل شود که نسل ما نباید فقط به دنبال کار کارمندی، مغازه داری و کاسبی باشد، این ها تولید نیست. نسلی باشد که به دنبال تولید برود و کار را عار نداند. بله! کار زیر دست سرمایه دار عار است؛ ولی کار زیر دست اوقاف امام حسین علیه السلام عار نیست. می توان این نسل را تربیت کرد و می توان حداقل از این مصرف زدگی، توزیع زدگی، کاسبی و دلالی دریاییم و به سمت تولید برویم. درباره این ها می توانیم با همدیگر صحبت کنیم و مکرر به همدیگر سفارش کنیم. همان طور که می نشینیم و از قیمت ها می پرسیم و از مشکلات می گوییم، درباره این صحبت کنیم که قدرت اسلام چه وضعیتی دارد. اگر می خواهیم بفهمیم که عزاداری ما چقدر در راستای انتقام خون اباعبدالله علیه السلام است باید بفهمیم که چقدر هر سال بر قدرت اسلام افزوده شده است و یا خدای ناکرده چقدر ضربه خورده و از آن کاسته شده است.

ببینیم که امسال از این آتش و سوزی که از امام حسین علیه السلام بر قلب ما افتاده است چقدر توانستیم با همدیگر قدرت سیاسی، قدرت فرهنگی و اقتصادی

آن را بالا ببریم. این موضوع حداقل یک دهم دغدغه‌های ما باشد. امروز باید طمعی که دشمن به ضعف اقتصادی ما بسته است، بشکند. این مسئله ماست. بعضی می‌گویند این‌ها تخصصی و کارشناسی است و بالاخره بخش خصوصی فلان است، اما مگر پزشکی امری تخصصی و کارشناسی نیست؟ قشر عظیمی به سوی آن نمی‌روند، بلکه به سوی طب سنتی رفته‌اند و می‌روند یاد می‌گیرند. بعضی داروهای آن‌ها در دسترس نیست یا بالنسبه گران است، دنبال آن می‌روند و بازهم می‌خرند. چون حس کرده‌اند که در حال ضربه خوردن هستند. حالا همین احساس خطر و ضربه نمی‌تواند در اقتصاد هم بیاید؟! اگر مکرراً می‌گویند که بخش خصوصی محور تولید است ولی این ملت نخواهد با این اخلاق سرمایه‌داری کار کند، باید خود او مطالبه کند و این فضا را بشکند که مداوم می‌گویند بخش خصوصی و می‌گویند کارشناسان گفته‌اند! عرض کردم بعضی‌ها می‌گویند که خود مقام معظم رهبری، بخش خصوصی را گفته است، بله! مقام معظم رهبری این را فرمودند. بعد در دیدار دانشجویی از ایشان پرسیدند که پس، سرمایه‌داری چه می‌شود؟ ایشان گفتند که اجماع کارشناسی است و همه کارشناسان می‌گویند که فقط بخش خصوصی می‌تواند تولید را راه بیندازد. دستشان بسته به این است. دست ولی جامعه هم بعضی مواقع بسته می‌شود. بعضی مواقع به طناب مشهود و ملموس مثل امیرالمؤمنین علیه السلام و بعضی مواقع با اجماع کارشناسان بسته می‌شود. اجماعی که دیگر اصول‌گرا و اصلاح‌طلب هم نمی‌شناسد. همه می‌گویند که تولید در گرو قدرتمندی بخش خصوصی است. اگر ملتی نمی‌خواهد به این راه تن بدهد، باید وجدان خود را فریاد بزند و هم مطالبه کند که متخصصین از خواب غفلت بیدار شوید و راه دیگری برای تولید باز کنید!

۱. البته پیشنهادات تفصیلی برای تغییر در الگوی تولید و الگوی مصرف براساس وجدان عدالت‌خواهانه مردم و رهبری ایران در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت در دو کتاب «گفتمان انقلاب اسلامی و بررسی سه تئوری تولید قدرت، اطلاع، ثروت در سبک زندگی غربی و سبک زندگی اسلامی» از منشورات حسینیه اندیشه تبیین شده است و در اینجا به صورت ساده و تمثیلی بیان شده تا تدریجاً زمینه توجه به آن فراهم شود.

ما می‌خواهیم انتقام خون امام حسین علیه السلام را بگیریم، می‌خواهیم قدرت اسلام را بالا ببریم. دعوی قدرت اسلام و کفر اگر در آن هم‌آورد شدیم، اگر کم نیاوردیم، اگر در امتحان‌های سخت پا پس نکشیدیم آن وقت حضرت می‌گویند که بله، این‌ها اعلام آمادگی عملی می‌کنند. کما این که در قسمت سیاسی هر قدر جنگ و توطئه و کودتا و فتنه بود پا پس نکشیدیم و حالا موضوع‌هایش اقتصادی و فرهنگی شده است.

این گام دوم هم که برخی مرتبا از آن دم می‌زنند اما توضیحی نمی‌دهند که قضیه چیست، به این معناست و به هم‌آوردی فرهنگی و اقتصادی با دشمن مربوط می‌شود. امروز انتقام خون امام حسین علیه السلام در گرو این مساله است. «لا یسکن دمی» این خون هنوز در حال جوشش است و ما را به معرکه جدیدی دعوت می‌کند.

کتاب نامه

۱. قرآن کریم
۲. ابن بابویه، محمد بن علی، الامالی، ج ۶، تهران: کتابچی، ۱۳۷۶ش
۳. ابن بابویه، محمد بن علی، الخصال، ج ۱، چ ۱، قم: جامعه مدرسین، ۱۳۶۲ق
۴. ابن بابویه، محمد بن علی، ثواب الاعمال و عقاب الاعمال، ج ۱، چ ۲، قم: دار الشریف الرضی للنشر، ۱۴۰۶ق
۵. ابن بابویه، محمد بن علی، علل الشرایع، ج ۲، چ ۱، قم: داوری، ۱۳۸۵ش
۶. ابن بابویه، محمد بن علی، عیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۱، چ ۱، تهران: نشر جهان، ۱۳۷۸ق
۷. ابن بابویه، محمد بن علی، من لا یحضره الفقیه، ج ۱، چ ۲، قم: دفتر انتشارات اسلامی، ۱۴۱۳ق
۸. ابن شهر آشوب، محمد بن علی، مناقب آل ابی طالب علیهم السلام، ج ۲ و ۴، چ ۱، قم: علامه، ۱۳۷۹ق
۹. ابن طاووس، علی بن موسی، اللهوف علی قتلی الطفوف، ترجمه احمد فهری زنجانی، چ ۱، تهران: نشر جهان، ۱۳۴۸ش
۱۰. ابن قولویه، جعفر بن محمد، کامل الزیارات، چ ۱، نجف: دار المرتضویه، ۱۳۵۶ش
۱۱. ابن مشهدی، محمد بن جعفر، المزار الکبیر، چ ۱، قم: دفتر انتشارات اسلامی، ۱۴۱۹ق
۱۲. ابن ابی الحدید، عبدالحمید بن هبه الله، شرح نهج البلاغه لابن ابی الحدید، ج ۳، چ ۱، قم: مکتبه آیة الله المرعشی النجفی، ۱۴۰۴ق

۱۳. ابوالحسنی (منذر)، علی، خانه بر دامنه آتشفشان، ج ۱، تهران: موسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران، ۱۳۹۱ ش
۱۴. احمدی میانجی، علی، مکاتیب الاثمه، ج ۱، ۱، قم: دارالحدیث، ۱۴۲۶ ق
۱۵. اربلی، علی بن عیسی، کشف الغمه فی معرفه الاثمه، ج ۲، ۱، تبریز: بنی هاشمی، ۱۳۸۱ ق
۱۶. بحرانی، هاشم بن سلیمان، البرهان فی تفسیر القرآن، ج ۳، ۱، قم: موسسه بعثه، ۱۳۷۴ ش
۱۷. برقی، احمد بن محمد، المحاسن، ج ۱ و ۲، ۲، قم: دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۷۱ ق
۱۸. بهزاد، حسین و بابایی، گل علی، همپای صاعقه، ج ۱، تهران: سوره مهر، ۱۳۷۹ ش
۱۹. ثقفی، ابراهیم بن محمد، الغارات، ج ۱، ۱، قم: دارالکتاب الاسلامی، ۱۴۱۰ ق
۲۰. حر عاملی، محمد بن حسن، تفصیل وسائل الشیعه الی تحصیل مسائل الشریعه، ج ۲۱، ۱، قم: موسسه آل البیت، ۱۴۰۹ ق
۲۱. حیدری، محمدصادق، ساختارهای اجتماعی قاتل امام؛ ساختارهای اجتماعی برانداز نظام، ج ۱، ۱، قم: سفیر صادق، ۱۳۹۸ ش
۲۲. حیدری، محمدصادق، قیام حسینی در برابر جاهلیت اولی؛ قیام خمینی در برابر جاهلیت مدرن، ج ۴، ۱، قم: سفیر صادق، ۱۳۹۹ ش
۲۳. سایت جامع امام خمینی (ره)
۲۴. سایت دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله العظمی خامنه ای

۲۵. صدوق، مسعود، بررسی سه تئوری تولید قدرت، اطلاع، ثروت در سبک زندگی غربی و سبک زندگی اسلامی، چ ۳، قم: عصر جوان، ۱۴۰۰ش
۲۶. صدوق، مسعود، گفتمان انقلاب اسلامی، چ ۳، قم: موسسه انتشاراتی امام عصر (عج)، ۱۴۰۰ش
۲۷. طوسی، محمد بن حسن، الامالی، چ ۱، قم: دارالثقافه، ۱۴۱۴ق
۲۸. طوسی، محمد بن حسن، مصباح المتهدجد و سلاح المتعبد، ج ۲، چ ۱، بیروت: موسسه فقه الشيعه، ۱۴۱۱ق
۲۹. عیاشی، محمد بن مسعود، تفسیر العیاشی، ج ۲، چ ۱، تهران: المکتبه العلمیه، ۱۳۸۰ق
۳۰. کراجکی، محمد بن علی، کنز الفوائد، ج ۲، چ ۱، قم: دار الذخائر، ۱۴۱۰ق
۳۱. کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، ج ۸، چ ۴، تهران: دار الکتب الاسلامیه، ۱۴۰۷ق
۳۲. مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار الجامعه لدرر اخبار الائمه الاطهار، ج ۲، چ ۲، بیروت: دار احیاء التراث العربی، ۱۴۰۳ق
۳۳. محمدی ری شهری، محمد، دانشنامه امام حسین علیه السلام، ج ۵، چ ۶، قم: دارالحدیث، ۱۳۹۲ش
۳۴. مفید، محمد بن محمد، الارشاد فی معرفه حجج الله علی العباد، ج ۲، چ ۱، قم: کنگره شیخ مفید، ۱۴۱۳ق
۳۵. مفید، محمد بن محمد، الجمل و النصره لسید العتره فی حرب البصره، چ ۱، قم: کنگره شیخ مفید، ۱۴۱۳ق